

A hitelezés tultengése és a hosszú lejáratu hitelek nyújtásának szükségessége Németországban a fogyasztókat kiszolgáló kereskedelem szorosabb szövetkezésre vezetett. E szövetkezesek elsősorban a fogyasztók érdekeit szolgálják, mert feleslegessé teszik a nagy hitelezési kockázatot, a kamatveszteséget és az inkasszódijakat kiegyensúlyozó jelentős felárak számítását. A szövetkezesek különböző alakban jelennek meg: Königsbergben a kereskedők a Kundenkredit G. m. b. H.-ban egyesültek. Hitel igénybevétele a vevő által a G. m. b. H.-nál történik és nem az egyes kiszolgáló üzletnél. A G. m. b. H. a vevőnek egy csekkfüzetet szolgáltat ki, a vevő ebből kivett csekkel fizet az egyes cégek-nél, anélkül, hogy a vétel alkalmával be kellene jelentenie részletfizetési igényét. A G. m. b. H. utalja át azután az összegeket a tagcégeknek bizonyos adminisztrációs és tartalékszázalék levonásával. A vevő a G. m. b. H.-nak évi 12% kamatot fizet. — Berlinben a Vertriebskredit G. m. b. H.-ban egyesült a kereskedőcégeknek egy csoportja. Itt is ugyanolyan vásárol a részletvevő, mint a készpénz ellenében vásárló, de nem kell a hitelező-bankon keresztül való körutat leírnia, hanem a vétel eszközzésénél aláír egy szerződési formulát és lefizeti a vételérnek legalább 10%-át. A hátralék után havi 1% pótlékot fizet a hitel tartamára. A G. m. b. H. előlegezi a kereskedőknek a hátralékos vételártóké 75%-át a teljes hátralék utáni kamat lekötése ellenében. Az incassot is a G. m. b. H. intézi. — A megjelenési formák csak példák, mert vannak még a fogyasztás finanszírozásának egyéb változatos alakzatai is. Lényegük abban áll, hogy az eladó kockázata a minimumra szállíttatik le anélkül, hogy a vevőközönség súlyosabb árak fizetésének a kötelezettségével terheltetné meg. Ennek az utóbbi körülménynek jelentősége a mai kereseti viszonyok mellett igen nagy.

A társasági jog mindenütt egész Európában forrongásban van. A német igazságügyminiszter a részvényjogi reform előkészítése során nyolc kérdőívet fektetett fel, amelyek együttesen cca 1000 kérdést tartalmaznak. A beérkező válaszok alapján széleskörű statisztikai felvétel eszközzése tervezetik. Emellett már is hatalmas anyag van együtt: 1) a birodalmi statisztikai hivatal anyaga, 2) a részvényjogi ankettbizottság jelentése néhány kiváló jogtudós értékes véleményével, 3) a heidelbergi és kölni jogászgyűlések tárgyalási anyaga, 4) a német jogászgyűlés kiküldött bizottságának véleménye, 5) számtalan kritikai cikk ugy az egyes részetek, mint az összkérdés tekintetében, 6) igen gazdag elméleti és gyakorlati irodalom, 7) a külföldi jognak részletes kivonatai. Az új statisztikai felvétel célja az érdekeltek

szándékáról és vélekedéséről közvetlen tudomásszerzés lenne. Nem várható azonban ez újabb statisztikától a kérdésnek az eddigi eredményektől eltérő megvilágítása. — A háboru utáni gazdasági változások idején mind világosabbá vált, hogy nincs szükség a részvényjog konstrukciójának megváltoztatására, pusztán arra, hogy a részvényeseknek alapjogai: kellő tájékoztatás, az irányításban való részvétel és a vagyonban és jövedelemben való részesedés irányában megfelelően biztosítottassanak.

A törvényhozásnak és a jogalkotásnak a mai gyorsan változó időkbén való eltolódott viszonylatát nagy precizitással fejezi ki a német birodalmi törvénytörvény II. 313/1928 (1929. V. 13.) számú döntésének indokolásában: „... A törvény a tegnap viszonylatait szabályozza. Nekünk a mának szükségleteivel van dolgunk...“ Világos kifejezésre juttatása ez annak, hogy ma a bíró feladata is túlmegy az egyszerű jog alkalmazásán és ha nem is teljesen új jog alkotásban, de mindenesetre a meglévő jogszabályok önálló továbbépítésében áll.

A népszövetség gazdasági tanácsának genfi májusi tanácskozási anyagát egy részletes jelentés tartalmazza. E jelentés kiindul a népszövetségi tanács gazdasági szakosztályának anyaggyűjtéséből és ezeket kiegészíti a tanácskozások alatt felmerült új szempontokkal és ötletekkel. A jelentés bevezetésében egy áttekintést ad az utolsó esztendő gazdasági politikájáról, majd külön fejezeteket szentel a kereskedelemnek, iparnak és mezőgazdaságnak. A jelentés befejezésül néhány népszövetségi szervnek munkájáról hoz bő szemlét és egy általános képet ad az 1928. év végén mutatkozó világgazdasági helyzetről. Legtöbb figyelmet fordít a jelentés a vámtarifa leépítésére, a kereskedelmi szerződések fokozatos létesülésére, ki- és behozatali engedélyrendszer lebontásának szükségességére és végül — tekintettel az általánosan konstataálható mezőgazdasági válságra, — a mezőgazdasági kérdésekre.

A német országos jogi vizsgahivatal évi jelentése a nagy jogi államvizsgák eredményéről igen figyelemreméltó adatokat tartalmaz a jogi és különösen a gyakorlati előképzés kritikája tekintetében. A vizsgát 1255 jelölt közül 1016, vagyis 80.63% tette le sikeresen. A sikeres vizsgák is éppen csak hogy azt jelentették, hogy a jelöltek a tudás minimális mértékét érték el. A színvonal sülyedésének okát a jelentés több okban keresi. Először is hiányos és nem elég körültekintő a jelöltek gyakorlati kiképzése. Másrészt tehetség és hivatottság nélküliek igen nagy számban keresik fel a